

Переклад затверджений

Генеральний директор Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)
22 серпня 2019 р.

(підпис)

О. В. Стефанішина
(ініціали та прізвище)

2014R0251 — UA — 27.03.2014 — 000.001

**Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної
відповідальності за його зміст**

► **V** РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 251/2014
від 26 лютого 2014 року

про визначення, опис, представлення, маркування та охорону географічних зазначень
ароматизованих винних продуктів і про скасування Регламенту Ради (ЄЕС) № 1601/91

(ОВ L 084, 20.03.2014, с. 14)

Із виправленнями, внесеними:

- **C1** Виправленням, ОВ L 105, 08.04.2014, с. 12 (251/2014)

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної відповідальності за його зміст

►В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 251/2014

від 26 лютого 2014 року

[про визначення, опис, представлення, маркування та охорону географічних зазначень ароматизованих винних продуктів і про скасування Регламенту Ради \(ЄЕС\) № 1601/91](#)

(ОВ L 084, 20.03.2014, с. 14)

Із виправленнями, внесеними:

►С1

[Виправленням, ОВ L 105, 08.04.2014, с. 12 \(251/2014\)](#)

▼В

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 251/2014

від 26 лютого 2014 року

про визначення, опис, представлення, маркування та охорону географічних зазначень ароматизованих винних продуктів і про скасування Регламенту Ради (ЄЕС) № 1601/91

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 43(2) і статтю 114,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передання проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновки Європейського економічно-соціального комітету ([1](#)),

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ([2](#)),

Оскільки:

- (1) Регламент Комісії (ЄС) № 1601/91 ([3](#)) і Регламент Комісії (ЄС) № 122/94 ([4](#)) довели свою дієвість для регулювання ароматизованих вин, ароматизованих напоїв на основі вина та ароматизованих виновмісних коктейлів («ароматизованих винних продуктів»). Проте, з огляду на технологічні інновації, розвиток ринку та зростання очікувань споживачів, необхідно оновити правила, застосовні до визначення, опису, представлення, маркування та охорони географічних зазначень деяких ароматизованих винних продуктів, враховуючи при цьому традиційні методи виробництва.
- (2) Необхідні подальші зміни та доповнення до статей 290 та 291 Договору про функціонування Європейського Союзу внаслідок набуття чинності Лісабонським

договором, задля узгодження повноважень, наданих Комісії відповідно до Регламенту (ЄС) № 1601/91. З огляду на обсяг таких змін і доповнень, доцільно скасувати Регламент (ЄС) № 1601/91 та замінити його цим Регламентом. Регламент (ЄС) № 122/94 запровадив правила ароматизування та додання спирту, застосовні до деяких ароматизованих винних продуктів, і для забезпечення ясності такі правила повинні бути інкорпоровані в цей Регламент.

- (3) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1169/2011 (5) застосовують до представлення та маркування ароматизованих винних продуктів, якщо інше не передбачено цим Регламентом.
- (4) Ароматизовані винні продукти є важливими для споживачів, виробників та сільськогосподарського сектора у Союзі. Необхідно, щоб інструменти, застосовні до ароматизованих винних продуктів, сприяли досягненню високого рівня захисту споживачів, запобіганню практик введення в оману та досягненню прозорості ринку і добросовісної конкуренції. Таким чином, ці інструменти захищатимуть репутацію, якої досягли ароматизовані винні продукти Союзу на внутрішньому та світовому ринку, продовжуючи враховувати традиційні практики, використовувані у виробництві ароматизованих винних продуктів, а також зростання потреби в захисті прав споживачів та інформації. Необхідно враховувати технологічні інновації щодо продуктів, яким такі інновації допомагають підвищити якість, не впливаючи на традиційний характер відповідних ароматизованих винних продуктів.
- (5) Виробництво ароматизованих винних продуктів становить значний ринок збуту для сільськогосподарського сектора Союзу, що необхідно підкреслити у регулятивних рамках.
- (6) В інтересах споживачів цей Регламент необхідно застосовувати до всіх ароматизованих винних продуктів, уведених в обіг на ринку Союзу, незалежно від того, чи вони вироблені у державах-членах, чи в третіх країнах. Для підтримання та покращення репутації ароматизованих винних продуктів Союзу на світовому ринку, правила, передбачені цим Регламентом, повинні також застосовуватися і до ароматизованих винних продуктів, вироблених у Союзі для експорту.
- (7) Для забезпечення ясності та прозорості у законодавстві Союзу, що регулює ароматизовані винні продукти, необхідно чітко визначити продукти, охоплені таким законодавством, критерії виробництва, опису, представлення та маркування ароматизованих винних продуктів і, зокрема, торговельних найменувань. Необхідно встановити спеціальні правила щодо добровільного зазначення походження, що доповнюють правила, встановлені у Регламенті (ЄС) № 1169/2011. Встановлення таких правил забезпечить регулювання всіх етапів у виробничому ланцюзі та захист і належне інформування споживачів.
- (8) Означення ароматизованих винних продуктів повинні й надалі відображати традиційні практики якості, але їх необхідно оновлювати та покращувати з огляду на технологічний розвиток.
- (9) Ароматизовані винні продукти необхідно виробляти за дотримання правил й обмежень, які гарантують задоволення очікувань споживачів щодо якості та методів виробництва. Задля дотримання міжнародних стандартів у цій галузі, необхідно встановити методи виробництва, а Комісія, як правило, повинна враховувати стандарти, рекомендовані та опубліковані Міжнародною організацією виноградарства й виноробства (OIV).
- (10) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1333/2008 (6) і Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1334/2008 (7) необхідно застосовувати до ароматизованих винних продуктів.
- (11) Окрім того, необхідно, щоб етиловий спирт, використовуваний для виробництва ароматизованих винних продуктів, був виключно сільськогосподарського походження, щоб тим самим задовольняти очікування споживачів і відповідати традиційним практикам якості. Це також забезпечуватиме ринок збуту для основних сільськогосподарських продуктів.
- (12) З огляду на важливу роль і складність сектора ароматизованих винних продуктів, доцільно встановити спеціальні правила щодо опису та представлення ароматизованих винних

продуктів, що доповнюють положення щодо маркування, встановлені у Регламенті (ЄС) № 1169/2011. Такі спеціальні правила повинні також запобігати зловживанню торговельними найменуваннями ароматизованих винних продуктів, у разі якщо продукти не відповідають вимогам, визначеним у цьому Регламенті.

- (13) Щоб полегшити розуміння для споживачів, необхідно передбачити можливість доповнювати торговельні найменування, встановлені цим Регламентом, звичною назвою продукту в розумінні Регламенту (ЄС) № 1169/2011.
- (14) Регламент Ради (ЄС) № 834/2007 ([8](#)) застосовують, зокрема, до перероблених сільськогосподарських продуктів, які використовують як харчові продукти і які включають ароматизовані винні продукти. Відповідно, ароматизовані винні продукти, які відповідають вимогам, встановленим у зазначеному Регламенті, та актам, ухваленим відповідно до нього, можуть бути введені в обіг як органічні ароматизовані винні продукти.
- (15) У застосуванні політики якості та для забезпечення високого рівня якості ароматизованих винних продуктів із географічним зазначенням необхідно, щоб держави-члени мали можливість ухвалювати жорсткіші, ніж встановлені в цьому Регламенті, правила щодо виробництва, опису, представлення та маркування ароматизованих винних продуктів із географічним зазначенням, вироблених на їхній власній території, якщо такі правила є сумісними із законодавством Союзу.
- (16) З огляду на те, що Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 110/2008 ([9](#)), Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1151/2012 ([10](#)), і положення про географічні зазначення у Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1308/2013 ([11](#)) не застосовують до ароматизованих винних продуктів, необхідно встановити спеціальні правила щодо охорони географічних зазначень для ароматизованих винних продуктів. Географічні зазначення необхідно використовувати для ідентифікування походження ароматизованих винних продуктів з території країни, регіону чи місцевості на тій території, якщо певна якість, репутація чи інша характеристика ароматизованого винного продукту суттєво пов'язана з його географічним походженням, і таке географічне зазначення повинно бути зареєстроване Комісією.
- (17) У цьому Регламенті необхідно встановити процедуру для реєстрації, верифікації відповідності, внесення змін та можливого анулювання географічних зазначень третьої країни та Союзу.
- (18) Органи держав-членів повинні нести відповідальність за відповідність положенням цього Регламенту, а Комісія повинна мати змогу здійснювати моніторинг та перевіряти таку відповідність.
- (19) Для доповнення та внесення змін до деяких несуттєвих елементів цього Регламенту, Комісії необхідно делегувати повноваження ухвалювати акти згідно зі статтею 290 Договору про функціонування Європейського Союзу щодо встановлення виробничих процесів для отримання ароматизованих винних продуктів; критеріїв для визначення меж географічних районів та правил, обмежень і відступів, пов'язаних із виробництвом у таких районах; умов, за яких специфікація продукту може включати додаткові вимоги; визначення випадків, у яких один виробник може подавати заявку на охорону географічного зазначення та обмежень щодо типу заявника, який може подавати заявку на таку охорону; встановлення умов, які повинні бути виконані, стосовно заявника на охорону географічного зазначення, процедури ретельного вивчення Комісією, процедури заперечення та процедур внесення змін до географічних зазначень та їх анулювання; встановлення умов, застосованих до транскордонних заявок; встановлення дати подання заявки чи запиту, дати, з якої застосовується охорона, та дати, з якої застосовується зміна до охорони; встановлення умов, що стосуються змін до специфікацій продуктів, у тому числі умов, за яких зміна вважається незначною, та умов, що стосуються заявок на зміни та затвердження таких змін, що не передбачають жодних змін в єдиному документі; обмежень стосовно охоронюваної назви; характеру та типу інформації, яку необхідно повідомляти при обміні інформацією між державами-членами і Комісією, способів повідомлення інформації, правил, пов'язаних із правами доступу до інформації та інформаційних систем, та умов і способів публікування інформації. Особливо важливо, щоб Комісія проводила належні консультації

під час підготовчої роботи, у тому числі на експертному рівні. Комісія під час підготування та складання делегованих актів повинна забезпечувати одночасну, своєчасну та належну передачу відповідних документів Європейському Парламенту і Раді.

- (20) Для забезпечення однакових умов імплементації цього Регламенту стосовно методів аналізу для визначення складу ароматизованих винних продуктів; рішень про надання охорони географічним зазначенням та про відхилення заявок на таку охорону; рішень про анулювання охорони географічних зазначень та наявних географічних зазначень; рішень про затвердження заявки на внесення змін у разі незначних змін до специфікацій продуктів; інформації, яку необхідно надавати у специфікації продукту стосовно означення географічного зазначення; способів оприлюднення рішень про надання охорони географічним зазначенням або відхилення географічних зазначень; стосовно подання транскордонних заявок; перевірок та верифікації, які повинні здійснювати держави-члени; процедури розгляду заявок на охорону географічних зазначень або затвердження змін до них, у тому числі їх прийнятності, та процедури розгляду запитів на заперечення, анулювання або перетворення, у тому числі їх прийнятності, а також подання інформації щодо наявних географічних зазначень; адміністративних і фізичних перевірок, які повинні здійснюватися державами-членами; правил надання інформації, необхідної для застосування положення щодо обміну інформацією між державами-членами та Комісією, механізмів управління інформацією, яку необхідно повідомляти, змісту, форми, графіків, періодичності та кінцевих термінів повідомлення та механізмів передання або надання доступу до інформації та документів державам-членам, компетентним органам у третіх країнах, або громадськості; Комісії необхідно надати виконавчі повноваження. Зазначені виконавчі повноваження необхідно здійснювати відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 (12).
- (21) Комісія повинна, за допомогою імплементаційних актів, і враховуючи їхній особливий характер, діючи без застосування Регламенту (ЄС) № 182/2011, опублікувати єдиний документ в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, вирішувати чи відхиляти заявку на охорону географічного зазначення на підставі неприйнятності, а також створити та вести реєстр географічних зазначень, охоронюваних відповідно до цього Регламенту, у тому числі список наявних географічних зазначень у такому реєстрі, або щодо їх вилучення з реєстру.
- (22) У процесі переходу від правил, передбачених у Регламенті (ЄЕС) № 1601/91, до правил, встановлених у цьому Регламенті, можуть виникати проблемні питання, не врегульовані цим Регламентом. Для таких цілей, Комісії необхідно делегувати повноваження ухвалювати необхідні перехідні інструменти.
- (23) Щоб полегшити плавний перехід від правил, передбачених у Регламенті (ЄЕС) № 1601/91, до правил, встановлених у цьому Регламенті, необхідно забезпечити достатній час і належні механізми. У будь-якому випадку, після застосування цього Регламенту, реалізацію наявних запасів необхідно дозволити до їх вичерпання.
- (24) Оскільки цілей цього Регламенту, а саме — встановлення правил визначення, опису, представлення та маркування ароматизованих винних продуктів і правил охорони географічних зазначень ароматизованих винних продуктів, не можна достатньою мірою досягти на рівні держав-членів, а радше, зважаючи на їхній масштаб і наслідки, можна краще досягти на рівні Союзу, Союз може ухвалювати інструменти відповідно до принципу субсидіарності, як встановлено у статті 5 Договору про Європейський Союз. Відповідно до принципу пропорційності, як встановлено у вказаній статті, цей Регламент не виходить за межі необхідного для досягнення зазначених цілей,

УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ І ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1. Цей Регламент встановлює правила щодо визначення, опису, представлення та маркування ароматизованих винних продуктів, а також щодо охорони географічних зазначень ароматизованих винних продуктів.
2. Регламент (ЄС) № 1169/2011 застосовується до представлення та маркування ароматизованих винних продуктів, якщо інше не передбачено цим Регламентом.
3. Цей Регламент застосовується до всіх ароматизованих винних продуктів, уведених в обіг на ринку Союзу, незалежно від того, чи вони вироблені у державах-членах, чи в третіх країнах, а також до ароматизованих винних продуктів, вироблених у Союзі для експорту.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту, застосовуються такі терміни та означення:

- (1) «торговельне найменування» означає назву будь-якого ароматизованого винного продукту, встановлену в цьому Регламенті;
- (2) «опис» означає перелік специфічних характеристик ароматизованого винного продукту;
- (3) «географічне зазначення» означає зазначення, яке ідентифікує походження ароматизованого винного продукту з регіону, конкретного місця або країни, якщо певна якість, репутація чи інші характеристики зазначеного продукту суттєво пов'язані з його географічним походженням.

ГЛАВА II

ВИЗНАЧЕННЯ, ОПИС, ПРЕДСТАВЛЕННЯ ТА МАРКУВАННЯ АРОМАТИЗОВАНИХ ВИННИХ ПРОДУКТІВ

Стаття 3

Визначення та класифікація ароматизованих винних продуктів

1. Ароматизовані винні продукти — це продукти, отримані з продуктів сектора вина, як зазначено у Регламенті (ЄС) № 1308/2013, до яких було додано смак і аромат. Їх класифікують за такими категоріями:
 - (a) ароматизовані вина;
 - (b) ароматизовані напої на основі вина;
 - (c) ароматизовані виномісні коктейлі.
2. Ароматизоване вино — це напій:
 - (a) отриманий з одного або декількох продуктів виноградарства, визначених у пункті 5 частини IV додатка II та в пунктах 1 і 3-9 частини II додатка VII до Регламенту (ЄС) № 1308/2013, за винятком вина «*Retsina*»;
 - (b) у якому продукти виноградарства, зазначені в пункті (a), складають не менше 75 % загального об'єму;
 - (c) до якого може бути доданий спирт;
 - (d) до якого можуть бути додані барвники;
 - (e) до якого може бути додане виноградне сусло, частково зброжене виноградне сусло, або і те й інше;
 - (f) який може бути підсолоджений;

(g) який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту не меншу за 14,5 % об. і меншу за 22 % об., і загальну міцність за об'ємною часткою спирту не меншу за 17,5 % об.

3. Ароматизований напій на основі вина — це напій:

- (a) отриманий з одного або декількох продуктів виноградарства, визначених у пунктах 1, 2 і 4-9 частини II додатка VII до Регламенту (ЄС) № 1308/2013, за винятком вин, вироблених із доданням спирту, і вина «*Retsina*»;
- (b) у якому продукти виноградарства, зазначені в пункті (a), складають не менше 50 % загального об'єму;
- (c) до якого не було додано спирту, якщо інше не передбачено у додатку II;
- (d) до якого можуть бути додані барвники;
- (e) до якого може бути додане виноградне сусло, частково зброжене виноградне сусло, або і те й інше;
- (f) який може бути підсолоджений;
- (g) який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту не меншу за 4,5 % об. і меншу за 14,5 % об.

4. Ароматизований виномісний коктейль — це напій:

- (a) отриманий з одного або декількох продуктів виноградарства, визначених у пунктах 1, 2 і 4-11 частини II додатка VII до Регламенту (ЄС) № 1308/2013, за винятком вин, вироблених із доданням спирту, і вина «*Retsina*»;
- (b) у якому продукти виноградарства, зазначені в пункті (a), складають не менше 50 % загального об'єму;
- (c) до якого не було додано спирту;
- (d) до якого можуть бути додані барвники;
- (e) який може бути підсолоджений;
- (g) який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту більшу за 1,2 % об. і меншу за 10 % об.

Стаття 4

Виробничі процеси та методи аналізу ароматизованих винних продуктів

1. Ароматизовані винні продукти виробляються відповідно до вимог, обмежень і описів, встановлених у додатках I і II.

2. Комісія повинна бути уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 33 стосовно встановлення авторизованих виробничих процесів для отримання ароматизованих винних продуктів з урахуванням очікувань споживачів.

У встановленні авторизованих виробничих процесів, зазначених в першому підпараграфі, Комісія повинна враховувати виробничі процеси рекомендовані та опубліковані OIV.

3. Якщо необхідно, Комісія ухвалює, за допомогою імплементаційних актів, методи аналізу для визначення складу ароматизованих винних продуктів. Такі методи ґрунтуються на релевантних методах, рекомендованих та опублікованих OIV, окрім випадків, коли вони можуть бути недієвими або неадекватними з огляду на поставлені цілі. Такі імплементаційні акти ухвалюються відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 34(2).

До ухвалення таких методів Комісією, використовуються методи, дозволені відповідною державою-членом.

4. Енологічні практики й обмеження, встановлені відповідно до статей 74, 75(4) і 80 Регламенту (ЄС) № 1308/2013, застосовуються до продуктів виноградарства, які використовують при виробництві ароматизованих винних продуктів.

Стаття 5

Торговельні найменування

1. Торговельні найменування, визначені в додатку II, використовуються для будь-якого ароматизованого винного продукту, введеного в обіг у Союзі, за умови, що він відповідає вимогам до відповідних торговельних найменувань, встановлених у зазначеному додатку. Торговельне найменування може бути доповнене звичною назвою, як визначено в статті 2(2)(o) Регламенту (ЄС) № 1169/2011.
2. Якщо ароматизований винний продукт відповідає вимогам до більш ніж одного торговельного найменування, дозволяється використання лише одного торговельного найменування, якщо інше не передбачено у додатку II.
3. Алкогольний напій, який не відповідає вимогам, встановленим у цьому Регламенті, не повинен бути описаний, представлений або маркований за допомогою таких асоціативних слів або словосполучень, як «подібний», «типу», «виду», «вироблений», «зі смаком і ароматом», або будь-якого іншого позначення, подібного до будь-якого з торговельних найменувань.
4. Торговельні найменування можуть бути доповнені або замінені географічним зазначенням, охоронюваним відповідно до цього Регламенту.
5. Без обмеження статті 26, торговельні найменування не можуть бути доповнені охоронюваними зазначеннями походження або охоронюваними географічними зазначеннями, дозволеними для винних продуктів.

Стаття 6

Додаткові дані до торговельних найменувань

1. Торговельні найменування, зазначені в статті 5, можуть бути також доповнені такими додатковими даними стосовно вмісту цукру в ароматизованому винному продукті:
 - (a) «екстра сухе»: для продуктів із вмістом цукру менш за 30 грамів на літр і, для категорії ароматизованих вин, як відступ від статті 3(2)(g), мінімальною загальною міцністю за об'ємною часткою спирту 15 % об.;
 - (b) «сухе»: для продуктів із вмістом цукру менш за 50 грамів на літр і, для категорії ароматизованих вин, як відступ від статті 3(2)(g), мінімальною загальною міцністю за об'ємною часткою спирту 16 % об.;
 - (c) «напівсухе»: для продуктів із вмістом цукру від 50 до 90 грамів на літр;
 - (d) «напівсолодке»: для продуктів із вмістом цукру від 90 до 130 грамів на літр;
 - (e) «солодке»: для продуктів із вмістом цукру від 130 грамів на літр або більше;Вміст цукру, вказаний у пунктах (a)–(e) першого підпараграфу, виражається як інвертний цукор. Позначення «напівсолодке» та «солодке» можуть супроводжуватися зазначенням вмісту цукру, вираженим у грамах інвертного цукру на літр.
2. Якщо торговельне найменування доповнене або включає позначення «ігристе», кількість використаного ігристого вина повинна бути не меншою за 95 %.
3. Торговельні найменування також можуть бути доповнені зазначенням основної використаної смако-ароматичної добавки.

Стаття 7

Зазначення походження

Якщо походження ароматизованих винних продуктів зазначене, воно повинно відповідати місцю виробництва ароматизованого винного продукту. Походження повинно бути зазначене словами «вироблено в (...)» або виражене рівнозначними позначеннями, доповненими назвою відповідної держави-члена чи третьої країни.

Стаття 8

Використання мови в представленні та маркуванні ароматизованих винних продуктів

1. Торговельні найменування, виділені курсивом у додатку II, не перекладаються ні на етикетці, ні в представленні ароматизованих винних продуктів.

Додаткові дані, передбачені у цьому Регламенті, якщо вони виражені словами, наводяться принаймні однією з офіційних мов Союзу.

2. Назва географічного зазначення, охоронюваного відповідно до цього Регламенту, повинна бути наведена на етикетці мовою чи мовами, якою воно зареєстроване, навіть якщо географічне зазначення замінює торговельне найменування відповідно до статті 5(4).

Якщо назва географічного зазначення, охоронюваного відповідно до цього Регламенту, написана не латинською абеткою, вона також може бути наведена однією чи декількома офіційними мовами Союзу.

Стаття 9

Жорсткіші правила за рішенням держав-членів

Держави-члени, у застосуванні політики якості щодо ароматизованих винних продуктів з географічними зазначеннями, охоронюваними відповідно до цього Регламенту, які вироблені на своїй власній території, або щодо встановлення нових географічних зазначень, можуть встановлювати правила стосовно виробництва та опису, жорсткіші ніж ті, що зазначені в статті 4 та в додатках I і II, якщо вони є сумісними із законодавством Союзу.

ГЛАВА III

ГЕОГРАФІЧНІ ЗАЗНАЧЕННЯ

Стаття 10

Зміст заявок на охорону

1. Заявки на охорону назв як географічних зазначень повинні включати технічний файл, що містить:

- (a) назву, якій пропонують надати охорону;
- (b) найменування та адресу заявника;
- (c) специфікацію продукту, як зазначено у параграфі 2; та
- (d) єдиний документ, у якому стисло викладено специфікацію продукту, зазначену в параграфі 2.

2. Для того, щоб мати право на географічне зазначення, охоронюване відповідно до цього Регламенту, продукт повинен відповідати належній специфікації продукту, що включає щонайменше таке:

- (a) назву, якій пропонують надати охорону;
- (b) опис продукту, зокрема його найважливіші аналітичні характеристики, а також зазначення його органолептичних характеристик;
- (c) якщо застосовно, особливі виробничі процеси та специфікації, а також відповідні обмеження щодо виробництва продукту;
- (d) визначення меж відповідного географічного району;
- (e) деталі, що вказують на зв'язок, зазначений в пункті (3) статті 2;
- (f) застосовні вимоги, установлені в законодавстві Союзу або національному законодавстві, або, якщо таке передбачено державами-членами, установлені організацією, що здійснює

управління охоронюваним географічним зазначенням, з урахуванням того, що такі вимоги повинні бути об'єктивними, недискримінаційними та сумісними із законодавством Союзу;

- (g) зазначення основної сировини, з якої отримують ароматизований винний продукт;
- (h) найменування та адресу органів влади чи органів, що верифікують відповідність специфікації продукту вимогам, та їхні конкретні завдання.

Стаття 11

Заявка на охорону, що стосується географічного району в третій країні

1. Якщо заявка на охорону стосується географічного району в третій країні, вона повинна, крім елементів, передбачених статтею 10, містити доказ того, що відповідна назва є охоронюваною в країні її походження.
2. Заявка на охорону надсилається до Комісії або безпосередньо заявником, або через органи влади відповідної третьої країни.
3. Заявка на охорону подається однією з офіційних мов Союзу або супроводжується засвідченим перекладом однією з таких мов.

Стаття 12

Заявники

1. Будь-яка заінтересована група виробників або, у виняткових випадках, один виробник може подати заявку на охорону географічного зазначення. До заявки на охорону можуть долучатися інші заінтересовані сторони.
2. Виробники можуть подавати заявки на охорону лише щодо ароматизованих винних продуктів, які вони виробляють.
3. У випадку назви, яка позначає транскордонний географічний район, може бути подана спільна заявка на охорону.

Стаття 13

Попередня національна процедура

1. Заявки на охорону географічного зазначення ароматизованих винних продуктів, які походять із Союзу, повинні пройти попередню національну процедуру відповідно до параграфів 2–7 цієї статті.
2. Заявку на охорону подають у державі-члені, з території якої походить географічне зазначення.
3. Держава-член розглядає заявку на охорону, щоб перевірити, чи відповідає вона умовам, установленим у цій главі.

Держава-член, за допомогою національної процедури, забезпечує відповідну публікацію заявки на охорону і передбачає строк щонайменше у два місяці з дати публікації, протягом якого будь-яка фізична чи юридична особа, яка має законний інтерес і є резидентом або має осідок на її території, може висловити заперечення щодо пропонованої охорони шляхом подання належним чином обґрунтованої заяви у такій державі-члені.

4. Якщо держава-член вважає, що географічне зазначення не відповідає застосовним вимогам або є несумісним із законодавством Союзу в цілому, вона відхиляє заявку.
5. Якщо держава-член вважає, що відповідні вимоги виконано, вона:
 - (a) опубліковує єдиний документ і специфікацію продукту принаймні в Інтернеті; та
 - (b) направляє Комісії заявку на охорону, що містить таку інформацію:
 - (i) найменування та адресу заявника;
 - (ii) специфікацію продукту, зазначену в статті 10(2);
 - (iii) єдиний документ, зазначений у статті 10(1)(d);

- (iv) декларацію держави-члена про те, що вона вважає подану заявником заявку такою, що відповідає необхідним умовам; та
- (v) покликання на публікацію, як зазначено в пункті (а).

Інформація, зазначена в пункті (b) першого підпараграфа, направляється однією з офіційних мов Союзу або супроводжується засвідченим перекладом однією з таких мов.

6. Держави-члени повинні ухвалити закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї статті до 28 березня 2015 року.

7. Якщо держава-член не має національного законодавства щодо охорони географічних позначень, вона може — тільки на перехідній основі — надати охорону назві на національному рівні відповідно до умов цієї глави. Така охорона набуває чинності з дати подання заявки до Комісії та припиняється з дати ухвалення рішення про реєстрацію чи відмову відповідно до цієї глави.

Стаття 14

Ретельне вивчення Комісією

1. Комісія оприлюднює дату подання заявки на охорону.
2. Комісія перевіряє, чи відповідають заявки на охорону, зазначені у статті 13(5), вимогам, встановленим у цій главі.
3. Якщо Комісія вважає, що умови, встановлені у цій главі, виконано, вона, за допомогою імплементаційних актів, ухвалених без застосування процедури, зазначеної у статті 34(2), публікує в *Офіційному віснику Європейського Союзу* єдиний документ, зазначений у статті 10(1) (d), і покликання на публікацію специфікації продукту, зазначену в статті 13(5)(а).
4. Якщо Комісія вважає, що умови, встановлені у цій главі, не виконано, вона, за допомогою імплементаційних актів, вирішує відхилити заявку. Такі імплементаційні акти ухвалюються відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 34(2).

Стаття 15

Процедура заперечення

Протягом двох місяців з дати публікації, передбаченої у статті 14(3), будь-яка держава-член або третя країна, або будь-яка фізична чи юридична особа, яка має законний інтерес і є резидентом або має осідок у державі-члені, іншій ніж та, що подає заявку на охорону, або у третій країні, може висловити заперечення щодо пропонованої охорони шляхом подання до Комісії належним чином обґрунтованої заяви стосовно умов прийнятності, як установлено у цій главі.

У випадку фізичних чи юридичних осіб, які є резидентами або мають осідок у третій країні, така заява подається або безпосередньо або через органи влади відповідної третьої країни протягом граничного строку у два місяці, зазначеного в першому параграфі.

Стаття 16

Рішення щодо охорони

На основі інформації, яка є в розпорядженні Комісії після завершення процедури заперечення, зазначеної у статті 15, Комісія, за допомогою імплементаційних актів, або надає охорону географічному позначенню, яке відповідає встановленим у цій главі умовам і є сумісним із законодавством Союзу, або відхиляє заявку, якщо такі умови не виконано. Такі імплементаційні акти ухвалюються відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 34(2).

Стаття 17

Омоніми

1. Назву, щодо якої подана заявка на охорону і яка є повністю чи частково омонімічною назвою, вже зареєстрованій відповідно до цього Регламенту, реєструють з належним урахуванням

місцевого та традиційного використання, а також будь-якого ризику сплутування.

2. Омонімічна назва, яка створює у споживача оманливе враження, що продукти походять з іншої території, не може бути зареєстрована, навіть якщо ця назва точно відповідає фактичній території, регіону чи місцю походження таких продуктів.

3. Використання зареєстрованої омонімічної назви підлягає дотриманню умови, що на практиці існує достатня відмінність між омонімом, зареєстрованим пізніше, і вже наявною в реєстрі назвою, з урахуванням необхідності рівнозначно ставитися до відповідних виробників і не вводити в оману споживача.

Стаття 18

Підстави для відмови в охороні

1. Назви, які стали родовими, не підлягають охороні як географічне зазначення.

Для цілей цієї глави, «назва, яка стала родовою» означає назву ароматизованого винного продукту, яка, хоч і пов'язана з місцем чи регіоном, де цей продукт був первинно вироблений чи введений в обіг, стала загальноживаною назвою ароматизованого винного продукту в Союзі.

Щоб встановити, чи стала назва родовою, повинні бути враховані всі відповідні фактори, зокрема:

- (а) поточна ситуація в Союзі, зокрема в районах споживання;
- (б) відповідне законодавство Союзу або національне законодавство.

2. Назва не підлягає охороні як географічне зазначення, якщо, з огляду на репутацію торговельної марки та її відомість, охорона може ввести споживача в оману щодо справжньої ідентичності ароматизованого винного продукту.

Стаття 19

Зв'язок із торговельними марками

1. Якщо географічне зазначення є охоронюваним відповідно до цього Регламенту, реєстрація торговельної марки, використання якої регулюється статтею 20(2) і яка стосується ароматизованого винного продукту, повинна бути відхилена, якщо заявку на реєстрацію торговельної марки подано після дати подання до Комісії заявки на охорону географічного зазначення, і географічне зазначення, таким чином, є охоронюваним.

Торговельні марки, зареєстровані з порушенням першого підпараграфа, визнаються недійсними.

2. Без обмеження статті 17(2), торговельну марку, використання якої регулює стаття 20(2), щодо якої була подана заявка, яку було зареєстровано, або — якщо така можливість передбачена відповідним законодавством — встановлено в результаті використання на території Союзу до дати, коли заявка на охорону географічного зазначення була подана до Комісії, можна продовжувати використовувати та поновлювати, незважаючи на охорону географічного зазначення, за умови відсутності підстав для визнання такої торговельної марки недійсною або її відкликання, як визначено у Директиві Європейського Парламенту і Ради 2008/95/ЄС ([13](#)) або у Регламенті Ради (ЄС) № 207/2009 ([14](#)).

У таких випадках використання географічного зазначення дозволяється поряд із відповідними торговельними марками.

Стаття 20

Охорона

1. Географічні зазначення, охоронювані відповідно до цього Регламенту, можуть бути використані будь-яким оператором, що займається реалізацією ароматизованого винного продукту, виробленого згідно з відповідною специфікацією продукту.

2. Географічні зазначення, охоронювані відповідно до цього Регламенту, а також ароматизовані винні продукти, щодо яких використовують такі охоронювані назви згідно із специфікацією

продукту, підлягають охороні від:

- (a) будь-якого прямого чи непрямого комерційного використання охоронюваної назви:
 - (i) порівнянними продуктами, які не відповідають специфікації продукту з охоронюваною назвою, або
 - (ii) тією мірою, якою таке використання експлуатує репутацію географічного зазначення;
- (b) будь-якого зловживання, імітації або згадування, навіть якщо справжнє походження продукту чи послуги вказано або якщо охоронювану назву перекладено, транскрибовано, транслітеровано, або її супроводжують такі вирази, як «у стилі», «типу», «за методом», «як вироблений у», «імітація», «зі смаком і ароматом», «схожий на» або подібні;
- (c) будь-якого неправдивого чи оманливого зазначення джерела та місця походження, характеру або суттєвих властивостей продукту на внутрішньому чи зовнішньому пакуванні, у рекламному матеріалі чи документах, пов'язаних із відповідним винним продуктом, а також від пакування продукту в контейнер, який може створити хибне уявлення про його походження;
- (d) будь-якої іншої практики, яка може ввести споживача в оману щодо справжнього походження продукту.

3. Географічні зазначення, охоронювані відповідно до цього Регламенту, не повинні ставати родовими назвами у Союзі в розумінні статті 18(1).

4. Держави-члени повинні вживати належних адміністративних та судових заходів для запобігання чи припинення незаконного використання географічних зазначень, охоронюваних відповідно до цього Регламенту, як зазначено у параграфі 2.

Стаття 21

Реєстр

Комісія, за допомогою імплементаційних актів, ухвалених без застосування процедури, зазначеної у статті 34(2), створює та веде електронний реєстр географічних зазначень, охоронюваних відповідно до цього Регламенту, для ароматизованих винних продуктів, який повинен бути загальнодоступним.

Географічні зазначення, що стосуються продуктів третіх країн, які є охоронюваними в Союзі відповідно до міжнародної угоди, договірною стороною якої є Союз, можуть бути внесені до реєстру, зазначеного в першому параграфі, як географічні зазначення, охоронювані відповідно до цього Регламенту.

Стаття 22

Призначення компетентного органу

1. Держави-члени призначають компетентний орган або компетентні органи, відповідальні за перевірки виконання обов'язків, встановлених цією главою відповідно до критеріїв, визначених у статті 4 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) №882/2004 ([15](#)).
2. Держави-члени забезпечують, щоб будь-який оператор, який виконує умови цієї глави, мав право бути охопленим системою перевірок.
3. Держави-члени інформують Комісію про компетентний орган або компетентні органи, зазначені у параграфі 1. Комісія оприлюднює їхні назви та адреси і періодично оновлює їх.

Стаття 23

Верифікація відповідності специфікацій

1. Щодо географічних зазначень, охоронюваних відповідно до цього Регламенту, які стосуються географічного району в межах Союзу, щорічну верифікацію відповідності специфікації

продукту, під час виробництва та під час або після кондиціонування ароматизованого винного продукту, повинні забезпечувати:

- (a) компетентний орган або компетентні органи, зазначені у статті 22; або
- (b) один або більше контролюючих органів, відповідальних за верифікацію, у значенні пункту 5 другого параграфу статті 2 Регламенту (ЄС) № 882/2004, які діють як органи сертифікації продуктів відповідно до вимог, встановлених у статті 5 зазначеного Регламенту.

Витрати на таку верифікацію покладаються на операторів, які підлягають перевірці.

2. Щодо географічних зазначень, охоронюваних відповідно до цього Регламенту, які стосуються географічного району в третій країні, щорічну верифікацію відповідності специфікації продукту, під час виробництва та під час або після кондиціонування ароматизованого винного продукту, повинні забезпечувати:

- (a) один або більше органів влади, призначених третьою країною; або
- (b) один або більше органів сертифікації.

3. Органи, зазначені в пункті (b) параграфу 1 і пункті (b) параграфу 2, повинні відповідати вимогам та бути акредитованими відповідно до стандарту EN ISO/IEC 17065:2012 (Оцінювання відповідності — Вимоги до органів, що сертифікують процеси виробництва та послуги).

4. Якщо орган чи органи, зазначені в пункті (a) параграфу 1 і пункті (a) параграфу 2, здійснюють верифікацію відповідності специфікації продукту, вони повинні представити відповідні гарантії об'єктивності та неупередженості, а також мати наявний кваліфікований персонал і ресурси, необхідні для здійснення своїх завдань.

Стаття 24

Внесення змін до специфікацій продуктів

1. Заявник, який відповідає умовам статті 12, може подати заявку на затвердження зміни у специфікації продукту з географічним зазначенням, охоронюваним відповідно до цього Регламенту, зокрема для врахування розвитку наукових та технічних знань або для коригування визначення меж географічного району, зазначеного в пункті (d) статті 10(2). Заявки повинні містити опис та обґрунтування змін, щодо яких подано таку заявку.

2. Якщо запропонована зміна передбачає змінити один або більше елементів у єдиному документі, зазначеному в пункті (d) статті 10(1), до заявки на затвердження зміни застосовуються *mutatis mutandis* статті 13–16. Проте, якщо запропонована зміна є незначною, Комісія, за допомогою імплементаційних актів, вирішує, чи затверджувати заявку без застосування процедури, установленої в статті 14(2) та статті 15, а у разі затвердження, Комісія опубліковує елементи, зазначені в статті 14(3). Такі імплементаційні акти ухвалюються відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 34(2).

Стаття 25

Анулювання

Комісія, з власної ініціативи або за належно обґрунтованим запитом держави-члена, третьої країни або фізичної чи юридичної особи, що має законний інтерес, може вирішити, за допомогою імплементаційних актів, анулювати охорону географічного зазначення, якщо відповідність специфікації продукту більше не забезпечується. Такі імплементаційні акти ухвалюються відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 34(2).

Статті 13–16 застосовуються *mutatis mutandis*.

Стаття 26

Наявні географічні зазначення

1. Географічні зазначення ароматизованих винних продуктів, перелічені в додатку II до Регламенту (ЄС) № 1601/91, та будь-яке інше географічне зазначення, подане державі-члену і

затверджене тією державою-членом до 27 березня 2014 року, автоматично підлягають охороні як географічні зазначення відповідно до цього Регламенту. Комісія, за допомогою імплементаційних актів, ухвалених без застосування процедури, зазначеної у статті 34(2) цього Регламенту, вносить їх до реєстру, передбаченого в статті 21 цього Регламенту.

2. Стосовно наявних географічних зазначень, зазначених у параграфі 1, держави-члени передають Комісії:

- (a) технічні файли, як передбачено в статті 10(1);
- (b) національні рішення про затвердження.

3. Наявні географічні зазначення, зазначені в параграфі 1, щодо яких інформація, зазначена в параграфі 2, не передана до 28 березня 2017 року, втрачають охорону відповідно до цього Регламенту. Комісія, за допомогою імплементаційних актів, ухвалених без застосування процедури, зазначеної у статті 34(2), здійснює відповідні формальні кроки щодо вилучення таких назв із реєстру, передбаченого в статті 21.

4. Стаття 25 не застосовується до наявних географічних зазначень, зазначених у параграфі 1 цієї статті.

До 28 березня 2018 року Комісія може з власної ініціативи, за допомогою імплементаційних актів, ухвалювати рішення про анулювання охорони наявних географічних зазначень, зазначених у параграфі 1 цієї статті, якщо вони не відповідають пункту (3) статті 2. Такі імплементаційні акти ухвалюються відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 34(2).

Стаття 27

Збори

Держави-члени можуть стягувати збір для покриття своїх витрат, у тому числі витрат, понесених у зв'язку з розглядом заявок на охорону, заяв про заперечення, заявок на затвердження змін і запитів про анулювання відповідно до цієї глави.

Стаття 28

Делеговані повноваження

1. Для врахування специфічних характеристик виробництва у визначеному географічному районі, Комісія повинна бути уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 33 щодо:

- (a) критеріїв для визначення меж географічного району; і
- (b) правил, обмежень і відступів, які стосуються виробництва у визначеному географічному районі.

2. Для забезпечення якості та простежуваності продуктів, Комісія повинна бути уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 33 про встановлення умов, згідно з якими специфікації продуктів можуть включати вимоги, додаткові до зазначених у статті 10(2)(f).

3. Для забезпечення прав або законних інтересів виробників або операторів, Комісія повинна бути уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 33 щодо:

- (a) визначення випадків, у яких один виробник може подавати заявку на охорону географічного зазначення;
- (a) визначення обмежень щодо типу заявника, який може подавати заявку на охорону географічного зазначення;
- (c) встановлення умов, які необхідно виконувати стосовно заявки на охорону географічного зазначення, процедури ретельного вивчення Комісією, процедури заперечення та процедур внесення змін і анулювання географічних зазначень;
- (d) встановлення умов, застосованих до транскордонних заявок;
- (e) встановлення дати подання заявки або запиту;

- (f) встановлення дати, з якої охорона починає діяти;
- (g) встановлення умов, за яких зміна вважається незначною, як зазначено в статті 24(2);
- (h) встановлення дати, з якої зміна набуває чинності;
- (i) встановлення умов, що стосуються заявок на внесення змін до специфікації продукту з географічним зазначенням, охоронюваним відповідно до цього Регламенту, та затвердження таких змін, якщо вони не передбачають жодної зміни у єдиному документі, зазначеному в пункті (d) статті 10(1).

4. Для забезпечення належної охорони, Комісія повинна бути уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 33 щодо обмежень стосовно охоронюваної назви.

Стаття 29

Виконавчі повноваження

1. Комісія, за допомогою імплементаційних актів, може ухвалювати всі необхідні інструменти, пов'язані з цією главою, щодо:

- (a) інформації, яка повинна бути наведена у специфікації продукту стосовно зв'язку, зазначеного в пункті (3) статті 2, між географічним районом і кінцевим продуктом;
- (b) способів оприлюднення рішень про надання охорони або відхилення заявок, зазначених у статті 16;
- (c) подання транскордонних заявок;
- (d) перевірок та верифікації, у тому числі випробувань, які повинні здійснювати держави-члени.

Такі імплементаційні акти ухвалюються відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 34(2).

2. Комісія, за допомогою імплементаційних актів, може ухвалювати всі необхідні інструменти, пов'язані із цією главою, щодо процедури розгляду заявок на охорону або на затвердження зміни до географічного зазначення, у тому числі їх прийнятності, а також процедури розгляду запитів на заперечення, анулювання, або перетворення, у тому числі їх прийнятності, та подання інформації, пов'язаної з наявними охоронюваними географічними зазначеннями, зокрема що стосується:

- (a) зразків документів і формату передання;
- (b) граничних строків;
- (c) детальної інформації щодо фактів, доказів і супровідних документів, які подаються на підтримку заявки чи запиту.

Такі імплементаційні акти ухвалюються відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 34(2).

Стаття 30

Неприйнятна заявка або запит

Якщо заявка чи запит, подані відповідно до цієї глави, вважаються неприйнятними, Комісія, за допомогою імплементаційних актів, ухвалених без застосування процедури, зазначеної у статті 34(2), відхиляє їх як неприйнятні.

ГЛАВА IV

ЗАГАЛЬНІ, ПЕРЕХІДНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 31

Перевірки та верифікація ароматизованих винних продуктів

1. Держави-члени є відповідальними за перевірку ароматизованих винних продуктів. Вони повинні вживати заходів, необхідних для забезпечення відповідності положенням цього Регламенту, зокрема вони повинні призначити компетентний орган або органи, відповідальні за перевірки у зв'язку з обов'язками, встановленими цим Регламентом відповідно до Регламенту (ЄС) № 882/2004.

2. У разі необхідності, Комісія, за допомогою імплементаційних актів, ухвалює правила щодо адміністративних і фізичних перевірок, які повинні проводити держави-члени у зв'язку з обов'язками, що виникають на підставі застосування цього Регламенту.

Такі імплементаційні акти ухвалюються відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 34(2).

Стаття 32

Обмін інформацією

1. Держави-члени та Комісія повідомляють один одному будь-яку інформацію, необхідну для застосування цього Регламенту і для дотримання міжнародних зобов'язань стосовно ароматизованих винних продуктів. Така інформація, де це доречно, може бути передана або до неї наданий доступ компетентним органам третіх країн і може бути оприлюднена.

2. Для того, щоб зробити повідомлення інформації, зазначені в параграфі 1, швидкими, ефективними, точними та результативними за витратами, Комісія повинна бути уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 33, щоб визначити:

- (a) характер і тип інформації, яку необхідно повідомляти;
- (b) методи повідомлення інформації;
- (c) правила, пов'язані з правами доступу до інформації або до доступних інформаційних систем;
- (d) умови та способи публікування інформації.

3. Комісія, за допомогою імплементаційних актів, ухвалює:

- (a) правила надання інформації, необхідної для застосування цієї статті;
- (b) механізми управління інформацією, яку необхідно повідомляти, а також правила щодо змісту, форми, графіків, періодичності та кінцевих термінів повідомлення інформації;
- (c) механізми передання або надання доступу до інформації та документів державам-членам, компетентним органам у третіх країнах, або громадськості.

Такі імплементаційні акти ухвалюються відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 34(2).

Стаття 33

Здійснення делегованих повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надаються Комісії з дотриманням умов, установлених у цій статті.

2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені в статтях 4(2), 28, 32(2) і 36(1), надаються Комісії на період у п'ять років, починаючи з 27 березня 2014 року. Комісія складає звіт про здійснення делегованих повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців до закінчення п'ятирічного періоду. Делеговані повноваження автоматично продовжуються на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не ухвалить рішення проти такого продовження не пізніше ніж за три місяці до закінчення кожного такого періоду.

3. Делеговані повноваження, зазначені в статтях 4(2), 28, 32(2) і 36(1), можуть бути відкликани в будь-який час Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані у такому рішенні. Рішення набуває чинності на наступний

день після публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або на пізнішу дату, вказану в рішенні. Воно не впливає на чинність делегованих актів, які вже введені в дію.

4. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.

5. Делегований акт, ухвалений відповідно до статей 4(2), 28, 32(2) і 36(1), набуває чинності тільки в тому випадку, якщо ні Європейський Парламент, ні Рада не висловили жодних заперечень протягом двомісячного періоду з дати надання зазначеного акта, або якщо до закінчення такого періоду і Європейський Парламент, і Рада поінформували Комісію, що вони не матимуть заперечень. Такий період подовжується ще на два місяці за ініціативи Європейського Парламенту або Ради.

Стаття 34

Процедура комітету

1. Комісії допомагає Комітет з ароматизованих винних продуктів. Згаданий комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.

2. У разі покликання на цей параграф, застосовується стаття 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

У випадку імплементаційних актів, зазначених у першому підпараграфі статті 4(3) і статті 29(1) (b), якщо Комітет не надає жодного висновку, Комісія не ухвалює проект імплементаційного акта, і застосовується третій підпараграф статті 5(4) Регламенту (ЄС) № 182/2011.

Стаття 35

Скасування

Регламент (ЄЕС) № 1601/91 скасувати з 28 березня 2015 року.

Покликання на скасований регламент необхідно тлумачити як покликання на цей Регламент і читати згідно з кореляційною таблицею, наведеною у додатку III до цього Регламенту.

Стаття 36

Перехідні інструменти

1. Щоб полегшити перехід від правил, передбачених Регламентом (ЄЕС) № 1601/91, до правил, встановлених цим Регламентом, Комісія повинна бути уповноважена, де це доречно, ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 33 щодо ухвалення інструментів для внесення змін і доповнень до цього Регламенту та відступів від нього, які залишаються чинними до 28 березня 2018 року

2. Ароматизовані винні продукти, які не відповідають вимогам цього Регламенту, але були вироблені відповідно до Регламенту (ЄЕС) № 1601/91 раніше [►С1](#) 28 березня 2015 року [◄](#) , можна продовжувати вводити в обіг, доки не будуть вичерпані запаси.

3. Ароматизовані винні продукти, які відповідають статтям 1–6 і статті 9 цього Регламенту і які були вироблені раніше [►С1](#) 28 березня 2015 року [◄](#) , можна продовжувати вводити в обіг, доки не будуть вичерпані запаси, за умови, що такі продукти відповідають Регламенту (ЄЕС) № 1601/91 стосовно всіх аспектів, які не регулюються статтями 1–6 і статтю 9 цього Регламенту.

Стаття 37

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на сьомий день після дня його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Він застосовується з 28 березня 2015 року. Однак, стаття 36(1) і (3) застосовується з 27 березня 2014 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

ДОДАТОК I

ТЕХНІЧНІ ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ, ВИМОГИ І ОБМЕЖЕННЯ

(1) Ароматизування

- (a) Для ароматизування ароматизованих вин дозволені такі продукти:
- (i) натуральні смако-ароматичні речовини та/або смако-ароматичні препарати, згідно з означеннями в статті 3(2)(c) і (d) Регламенту (ЄС) № 1334/2008;
 - (ii) смако-ароматичні добавки, згідно з означенням у статті 3(2)(a) Регламенту (ЄС) № 1334/2008, які:
 - ідентичні ваніліну,
 - із запахом та/або смаком мигдалю,
 - із запахом та/або смаком абрикос,
 - із запахом та/або смаком яєць; та
 - (iii) ароматичні трави та/або прянощі та/або смако-ароматичні харчові продукти.
- (b) Для ароматизування ароматизованих напоїв на основі вина та ароматизованих виномісних коктейлів дозволено використання таких продуктів:
- (i) смако-ароматичні речовини та/або смако-ароматичні препарати, згідно з означеннями в статті 3(2)(b) і (d) Регламенту (ЄС) № 1334/2008; та
 - (ii) ароматичні трави та/або прянощі та/або смако-ароматичні харчові продукти.

Додання таких речовин надає кінцевому продукту органолептичні характеристики, інші ніж ті, що властиві вину.

(2) Підсолоджування

Для підсолоджування ароматизованих винних продуктів дозволено використання таких продуктів:

- (a) напівбілий цукор, білий цукор, екстра білий цукор, декстроза, фруктоза, глюкозний сироп, цукровий розчин, інвертний цукровий розчин, інвертний цукровий сироп, згідно з означеннями у Директиві Ради 2001/111/ЄС ([16](#));
- (b) виноградне сусло, концентроване виноградне сусло та ректифіковане концентроване виноградне сусло, згідно з означеннями у пунктах 10, 13 і 14 частини II додатка VII до Регламенту (ЄС) № 1308/2013;
- (c) карамелізований цукор, що є продуктом, який отримують виключно методом контрольованого нагрівання цукрози без основ, мінеральних кислот чи інших хімічних добавок;
- (d) мед, згідно з означенням у Директиві Ради 2001/110/ЄС ([17](#));
- (e) сироп з плодів ріжкового дерева;
- (f) будь-які інші натуральні вуглеводневі речовини з подібним до згаданих продуктів ефектом.

(3) Додавання спирту

Для приготування деяких ароматизованих вин і деяких ароматизованих напоїв на основі вина дозволено використання таких продуктів:

- (a) етиловий спирт сільськогосподарського походження, згідно з означенням у пункті 1 додатка I до Регламенту (ЄС) № 110/2008, у тому числі виноградарського походження;
- (b) винний спирт або спирт із сушеного винограду;
- (c) винний дистилат або дистилат із сушеного винограду;
- (d) дистилат сільськогосподарського походження, згідно з означенням у пункті 2 додатка I до Регламенту (ЄС) № 110/2008;
- (e) винний спиртний напій, згідно з означенням у пункті 4 додатка II до Регламенту (ЄС) № 110/2008;
- (f) спиртний напій із виноградної м'язги, згідно з означенням у пункті 6 додатка II до Регламенту (ЄС) № 110/2008;
- (g) спиртні напої, дистильовані зі зброженого висушеного винограду.

Етиловий спирт, який використовують для розбавлення чи розчинення барвників, смако-ароматичних добавок або будь-яких інших дозволених добавок, що їх використовують під час приготування ароматизованих винних продуктів, повинен бути сільськогосподарського походження і повинен використовуватися у строго необхідній дозі, і це не вважається доданням спирту для цілей виробництва ароматизованого винного продукту.

(4) Добавки та барвники

До ароматизованих винних продуктів застосовуються правила щодо харчових добавок, у тому числі барвників, встановлені в Регламенті (ЄС) № 1333/2008.

(5) Додавання води

Для приготування ароматизованих винних продуктів дозволено додання води, за умови, що вона використовується в дозі необхідній для:

- приготування ароматичної есенції,
- розчинення барвників і підсолоджувачів,
- коригування кінцевого складу продукту.

Якість доданої води повинна відповідати положенням Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/54/ЄС (18) і Директиви Ради 98/83/ЄС (19), і додана вода не повинна змінювати характер продукту.

Така вода може бути дистильована, демінералізована, оброблена за допомогою технології зворотного осмосу або пом'якшена.

- (6) Для приготування ароматизованих винних продуктів дозволено додання діоксиду вуглецю.

(7) Міцність

«Міцність за об'ємною часткою спирту» означає співвідношення між об'ємом чистого спирту, що міститься у відповідному продукті за температури 20 °С, та загальним об'ємом продукту за такої самої температури.

«Фактична міцність за об'ємною часткою спирту» означає число об'ємів чистого спирту, що міститься за температури 20 °С у 100 об'ємах продукту за такої температури.

«Потенційна міцність за об'ємною часткою спирту» означає число об'ємів чистого спирту за температури 20 °С, яке можна отримати шляхом повного збродження цукрів, що міститься в 100 об'ємах продукту за такої самої температури.

«Загальна міцність за об'ємною часткою спирту» означає суму фактичної та потенційної міцності за об'ємною часткою спирту.

ДОДАТОК II

ТОРГОВЕЛЬНІ НАЙМЕНУВАННЯ ТА ОПИСИ АРОМАТИЗОВАНИХ ВИННИХ ПРОДУКТІВ

А. ТОРГОВЕЛЬНІ НАЙМЕНУВАННЯ ТА ОПИСИ АРОМАТИЗОВАНИХ ВИН

(1) Ароматизоване вино

Продукти, що відповідають означенню, встановленому в статті 3(2).

(2) Аперитив на основі вина

Ароматизоване вино, до якого міг бути доданий спирт.

Використання терміна «аперитив» у цьому контексті не обмежує його використання для означення продуктів, які не підпадають під сферу застосування цього Регламенту.

(3) Вермут

Ароматизоване вино:

- до якого був доданий спирт, та
- характерний смак якого був отриманий шляхом використання відповідних речовин з рослин роду *Artemisia*.

(4) Гірке ароматизоване вино

Ароматизоване вино з характерним гірким смаком і ароматом, до якого був доданий спирт.

Торговельне найменування «гірке ароматизоване вино» супроводжується назвою основної гіркої смако-ароматичної речовини.

Торговельне найменування «гірке ароматизоване вино» може бути доповнене або замінене такими термінами:

- «*Quinquina wine*», основною смако-ароматичною речовиною якого є натуральна смако-ароматична добавка хінін,
- «*Bitter vino*», основною смако-ароматичною речовиною якого є натуральна смако-ароматична добавка з тирличу і яке забарвлене дозволеним жовтим та/або червоним барвником; використання слова «bitter» у цьому контексті не обмежує його використання для означення продуктів, які не підпадають під сферу застосування цього Регламенту,
- «*Americano*», смак і аромат якого зумовлений присутністю натуральних смако-ароматичних речовин, отриманих з полину та тирличу, і яке забарвлене дозволеним жовтим та/або червоним барвником.

(5) Ароматизоване вино на основі яєчних жовтків

Ароматизоване вино:

- до якого був доданий спирт,
- до якого був доданий високоякісний яєчний жовток або його екстракти,
- яке має вміст цукру, вираженого як інвертний цукор, більше ніж 200 грамів, та
- при приготуванні якого мінімальна кількість яєчного жовтка, використаного в суміші, складає 10 грамів на літр.

Торговельне найменування «ароматизоване вино на основі яєчних жовтків» може супроводжуватися терміном «*cremovo*», якщо такий продукт містить вино з охоронюваним зазначенням походження «*Marsala*» у пропорції не менше ніж 80 %.

Торговельне найменування «ароматизоване вино на основі яєчних жовтків» може супроводжуватися терміном «*cremovo zabaione*», якщо такий продукт містить вино з охоронюваним зазначенням походження «*Marsala*» у пропорції не менше ніж 80 % і має вміст яєчного жовтка не менше ніж 60 грамів на літр.

(6) *Väkevä viiniglögi/Starkvinsglögg*

Ароматизоване вино:

- до якого був доданий спирт, та
- характерний смак якого був отриманий шляхом використання гвоздики та/або кориці.

V. ТОРГОВЕЛЬНІ НАЙМЕНУВАННЯ ТА ОПИСИ АРОМАТИЗОВАНИХ НАПОЇВ НА ОСНОВІ ВИНА

(1) Ароматизований напій на основі вина

Продукти, що відповідають означенню, встановленому в статті 3(3).

(2) Ароматизований кріплений напій на основі вина

Ароматизований напій на основі вина

- до якого був доданий спирт,
 - який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту не менше ніж 7 % об.,
 - який був підсолоджений,
 - який отриманий з білого вина,
 - до якого був доданий дистиллят із сушеного винограду, та
 - який був ароматизований виключно екстрактом кардамону;
- або
- до якого був доданий спирт,
 - який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту не менше ніж 7 % об.,
 - який був підсолоджений,
 - який отриманий з червоного вина, та
 - до якого були додані смако-ароматичні препарати, отримані виключно з прянощів, женьшеню, горіхів, цитрусових есенцій та ароматичних трав.

(3) *Sangría/Sangria*

Ароматизований напій на основі вина

- який отриманий з вина,
- який ароматизований доданням натуральних цитрусових екстрактів або есенцій, з соком таких фруктів або без нього,
- до якого могли бути додані прянощі,
- до якого міг бути доданий діоксид вуглецю,
- який не був забарвлений,
- який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту не меншу за 4,5 % об. і меншу за 12 % об., та
- який може містити тверді частинки м'якоті або шкірки цитрусових фруктів, а його колір повинен походити виключно від використаної сировини.

«*Sangría*» або «*Sangria*» може бути використано як торговельне найменування тільки у випадку, якщо продукт вироблений в Іспанії або Португалії. Якщо продукт вироблений в інших державах-членах, термін «*Sangría*» або «*Sangria*» може бути використаний лише як доповнення до торговельного найменування «ароматизований напій на основі вина» за умови, що він супроводжується словами: «вироблено в...» та назвою держави-члена або більш обмеженого регіону як виробника.

(4) *Clarea*

Ароматизований напій на основі вина, який отриманий з білого вина за тих самих умов, що і *Sangría/Sangria*.

«Clarea» може бути використано як торговельне найменування тільки у випадку, якщо продукт вироблений в Іспанії. Якщо продукт вироблений в інших державах-членах, термін «Clarea» може бути використаний лише як доповнення до торговельного найменування «ароматизований напій на основі вина» за умови, що він супроводжується словами: «вироблено в...» та назвою держави-члена або більш обмеженого регіону як виробника.

(5) Zurra

Ароматизований напій на основі вина, отриманий шляхом додання бренді або винного спиртного напою, як визначених у Регламенті (ЄС) № 110/2008, до *Sangría/Sangria* та *Clarea*, можливо з доданням шматочків фруктів. Фактична міцність за об'ємною часткою спирту повинна бути не меншою ніж 9 % об., але меншою ніж 14 % об.

(6) Bitter soda

Ароматизований напій на основі вина

- який отриманий із «*bitter vino*», вміст якого у готовому продукті повинен бути не менше 50 % за об'ємом,
- до якого був доданий діоксид вуглецю або газована вода, та
- який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту не меншу ніж 8 % об., але меншу ніж 10,5 % об.

Використання слова «*bitter*» у цьому контексті не обмежує його використання для означення продуктів, які не підпадають під сферу застосування цього Регламенту.

(7) Kalte Ente

Ароматизований напій на основі вина

- який отриманий шляхом змішування вина, напівігристого вина або газованого напівігристого вина з ігристим вином або газованим ігристим вином,
- до якого були додані натуральні лимонні речовини або їх екстракти, та
- який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту не меншу ніж 7 % об.

Готовий продукт повинен містити не менше 25 % ігристого вина чи газованого вина за об'ємом.

(8) Glühwein

Ароматизований напій на основі вина

- який отриманий виключно з червоного або білого вина,
- який ароматизований переважно корицею та/або гвоздиною, та
- який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту не меншу ніж 7 % об.

Додання води заборонене, за винятком кількостей води у зв'язку із застосуванням пункту 2 додатка I.

Якщо його було приготовано з білого вина, торговельне найменування «*Glühwein*» повинне бути доповнена словами, що позначають біле вино, такими як слово «біле».

(9) Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vynas

Ароматизований напій на основі вина

- який отриманий виключно з червоного або білого вина,
- який ароматизований переважно корицею та/або гвоздиною, та
- який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту не меншу ніж 7 % об.

Якщо його було приготовано з білого вина, торговельне найменування «*Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vynas*» повинне бути доповнена словами, що позначають біле вино, такими як слово «біле».

(10) Maiwein

Ароматизований напій на основі вина

— який отриманий з вина, до якого були додані рослини виду *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.) або їх екстракти, щоб забезпечити переважний смак *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.), та

— який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту не меншу ніж 7 % об.

(11) Maitrank

Ароматизований напій на основі вина

— який отриманий з білого вина методом мацерації у ньому рослин виду *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.), або до якого були додані їх екстракти, із доданням апельсинів та/або інших фруктів, можливо у формі соку, концентрату чи екстрактів, і з максимальним підсолодженням цукром у 5 %, та

— який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту не меншу ніж 7 % об.

(12) Pelin

Ароматизований напій на основі вина

— який отриманий з червоного чи білого вина та спеціальної суміші трав,

— який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту не меншу ніж 8,5 % об., та

— який має вміст цукру 45–50 грамів на літр, вираженого як інвертний цукор, і загальну кислотність не меншу за 3 грами на літр, виражену як винна кислота.

(13) Aromatizovaný dezert

Ароматизований напій на основі вина

— який отриманий з білого або червоного вина, цукру та суміші десертних прянощів,

— який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту не меншу ніж 9 % об., але меншу ніж 12 % об., та

— який має вміст цукру 90–130 грамів на літр, вираженого як інвертний цукор, і загальну кислотність щонайменше 2,5 грами на літр, виражену як винна кислота.

«Aromatizovaný dezert» може бути використано як торговельне найменування тільки у випадку, якщо продукт вироблений у Чеській Республіці. Якщо продукт вироблений в інших державах-членах, термін «Aromatizovaný dezert» може бути використаний лише як доповнення до торговельного найменування «ароматизований напій на основі вина» за умови, що він супроводжується словами: «вироблено в...» та назвою держави-члена або більш обмеженого регіону як виробника.

С. ТОРГОВЕЛЬНІ НАЙМЕНУВАННЯ ТА ОПИСИ АРОМАТИЗОВАНИХ ВИНОВІСНИХ КОКТЕЙЛІВ

(1) Ароматизований виновмісний коктейль

Продукт, що відповідає означенню, встановленому в статті 3(4).

Використання терміна «коктейль» у цьому контексті не обмежує його використання для означення продуктів, які не підпадають під сферу застосування цього Регламенту.

(2) Коктейль на основі вина

Ароматизований виновмісний коктейль

— у якому пропорція концентрованого виноградного суслу не перевищує 10 % від загального об'єму готового продукту,

— який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту меншу ніж 7 % об., та

— у якому вміст цукру, вираженого як інвертний цукор, є меншим за 80 грамів на літр.

(3) Ароматизований напівігристий коктейль на основі винограду

Ароматизований виновмісний коктейль

— який отриманий виключно з виноградного суслу,

- який має фактичну міцність за об'ємною часткою спирту меншу ніж 4 % об., та
- який містить діоксид вуглецю, отриманий виключно шляхом бродіння використаних продуктів.

(4) Ігристий винний коктейль

Ароматизований виновмісний коктейль, який змішаний з ігристим вином.

ДОДАТОК III

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Регламент (ЄЕС) № 1601/91	Цей Регламент
Стаття 1	Стаття 1
Стаття 2(1)–(4)	Стаття 3 і додаток II
Стаття 2(5)	Стаття 6(1)
Стаття 2(6)	Стаття 6(2)
Стаття 2(7)	—
Стаття 3	Стаття 4(1) і додаток I
Стаття 4(1)–(3)	Стаття 4(1) і додаток I
Стаття 4(4)	Стаття 4(3)
Стаття 5	Стаття 4(2)
Стаття 6(1)	Стаття 5(1) і (2)
Стаття 6(2)(a)	Стаття 5(4)
Стаття 6(2)(b)	Стаття 20(1)
Стаття 6(3)	Стаття 5(5)
Стаття 6(4)	Стаття 9
Стаття 7(1) і (3)	—
Стаття 7(2)	Стаття 5(3)
Стаття 8(1)	—
Стаття 8(2)	Стаття 5(1) і

	(2)
Стаття 8(3)	Стаття 6(3)
—	Стаття 7
Стаття 8(4), перший і другий параграфи	—
Стаття 8(4), третій параграф	Додаток I, пункт 3, другий параграф
Стаття 8(4а)	—
Стаття 8(5)–(8)	Стаття 8
Стаття 8(9)	—
Стаття 9(1)–(3)	Стаття 31
Стаття 9(4)	Стаття 32
Стаття 10	Стаття 11
Стаття 10а	Стаття 2 пункт 3 і статті 10–30
Стаття 11	Стаття 1(3)
Статті 12–15	Статті 33 та 34
—	Стаття 35
Стаття 16	Стаття 36
Стаття 17	Стаття 37
Додаток I	Додаток I(3)(а)
Додаток II	—

(1) ОВ С 43, 15.02.2012, с. 67.

(2) Позиція Європейського Парламенту від 14 січня 2014 року (ще не опублікована в Офіційному віснику) і Рішення Ради від 17 лютого 2014 року.

(3) Регламент Ради (ЄЕС) № 1601/91 від 10 червня 1991 року про встановлення загальних правил визначення, опису та представлення ароматизованих вин, ароматизованих напоїв на основі вина та ароматизованих виновмісних коктейлів (ОВ L 149, 14.06.1991, с. 1).

(4) Регламент Комісії (ЄС) № 122/94 від 25 січня 1994 року про встановлення деяких детальних правил для застосування Регламенту Ради (ЄЕС) № 1601/91 про визначення, опис та представлення ароматизованих вин, ароматизованих напоїв на основі вина та ароматизованих виновмісних коктейлів (ОВ L 21, 26.01.1994, с. 7).

(5) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1169/2011 від 25 жовтня 2011 року про надання споживачам інформації щодо харчових продуктів, про внесення змін і доповнень до регламентів

Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1924/2006 і (ЄС) № 1925/2006 і про скасування Директиви Комісії 87/250/ЄЕС, Директиви Ради 90/496/ЄЕС, Директиви Комісії 1999/10/ЄС, Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/13/ЄС, директив Комісії 2002/67/ЄС і 2008/5/ЄС і Регламенту Комісії (ЄС) № 608/2004 (ОВ L 304, 22.11.2011, с. 18).

(6) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1333/2008 від 16 грудня 2008 року про харчові добавки (ОВ L 354, 31.12.2008, с. 16).

(7) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1334/2008 від 16 грудня 2008 року про смако-ароматичні добавки та деякі харчові інгредієнти зі смако-ароматичними властивостями для використання в та на харчових продуктах і про внесення змін до Регламенту Ради (ЄЕС) № 1601/91, Регламентів (ЄС) № 2232/96 і (ЄС) № 110/2008, і Директиви 2000/13/ЄС (ОВ L 354, 31.12.2008, с. 34).

(8) Регламент Ради (ЄС) № 834/2007 від 28 червня 2007 року про органічне виробництво та маркування органічних продуктів і про скасування Регламенту (ЄЕС) № 2092/91 (ОВ L 189, 20.07.2007, с. 1).

(9) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 110/2008 від 15 січня 2008 року про визначення, опис, представлення, маркування та охорону географічних зазначень спиртних напоїв та скасування Регламенту Ради (ЄЕС) № 1576/89 (ОВ L 39, 13.02.2008, с. 16).

(10) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1151/2012 від 21 листопада 2012 року про схеми якості для сільськогосподарських і харчових продуктів (ОВ L 343, 14.12.2012, с. 1).

(11) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1308/2013 від 17 грудня 2013 року про встановлення спільної організації ринків сільськогосподарських продуктів та про скасування регламентів Ради (ЄЕС) № 922/72, (ЄЕС) № 234/79, (ЄС) № 1037/2001 і (ЄС) № 1234/2007 (ОВ L 347, 20.12.2013, с. 671).

(12) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 від 16 лютого 2011 року про встановлення правил і загальних принципів стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень (ОВ L 55, 28.02.2011, с. 13).

(13) Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/95/ЄС від 22 жовтня 2008 року про наближення законодавств держав-членів щодо торговельних марок (ОВ L 299, 08.11.2008, с. 25).

(14) Регламент Ради (ЄС) № 207/2009 від 26 лютого 2009 року про торговельну марку Співтовариства (ОВ L 78, 24.03.2009, с. 1).

(15) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 882/2004 від 29 квітня 2004 року про офіційний контроль для забезпечення верифікації відповідності із законодавством щодо кормів та харчових продуктів, правилами щодо здоров'я та добробуту тварин (ОВ L 165, 30.04.2004, с. 1).

(16) Директива Ради 2001/111/ЄС від 20 грудня 2001 року про деякі цукри, призначені для споживання людиною (ОВ L 10, 12.01.2002, с. 53).

(17) Директива Ради 2001/110/ЄС від 20 грудня 2001 року про мед (ОВ L 10, 12.01.2002, с. 47).

(18) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/54/ЄС від 18 червня 2009 року про використання та реалізацію природних мінеральних вод (нова редакція) (ОВ L 164, 26.06.2009, с. 45).

(19) Директива Ради 98/83/ЄС від 3 листопада 1998 року про якість води, призначеної для споживання людиною (ОВ L 330, 05.12.1998, с. 32).